

Mentaliteitsverandering

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2005/2006, nr. 6

Bijbelstudie: Romeinen 12: 1-21

Doel van dit gesprekspapier

Dit seizoen behandelen we gemeentebreed drie thema's: gebed, gemeenschap en tienden. Dit papier kan gebruikt worden in het kader van de tweede themamaand. Het is bestemd voor groiegroepen, wijkkringen en spontaan gevormde groepjes, maar kan natuurlijk ook gebruikt worden voor persoonlijke studie. Het doel is nadenken over onze gezindheid.

Ontmoeting met elkaar

- ☛ Wat is volgens jou het verschil in mentaliteit van mensen binnen en buiten de kerk?
- ☛ Aan welke dingen kun jij je storen als het gaat om houding en gedrag van medechristenen?
- ☛ Probeer eens door te denken of je ook kunt achterhalen waarom je jezelf nu juist aan dit punt/deze punten zo ergert. Misschien zijn het dingen die je met de groep kunt delen.....
- ☛ Wat vind jij fijn om "voor God" te doen?

Gebed

Inleiding

In Filippenzen 2: 5 worden we opgeroepen om ons als christelijke gemeente te laten bepalen door de gezindheid die Christus had. Hij heeft de heerlijkheid van het aan God gelijk zijn afgelegd en zich vernederd om ons te dienen. Wij behoren ons waardig aan zijn evangelie te gedragen (Filippenzen 1: 27). Zijn houding is voor ons de norm (Johannes 13: 34-35).

De vernieuwing van ons denken zoals we dat tegen komen in Romeinen 12: 2 heeft hier alles mee te maken. Wij behoren de gezindheid van de Geest te hebben die de eer van God en het welzijn van de mensen centraal doet staan (Romeinen 8: 1-17). Deze gezindheid staat tegenover die van het "vlees" (dat is de gerichtheid van de mens op zichzelf).

Zowel in Filippenzen 2, als in Romeinen 8 en 12, wordt benadrukt dat dit alles begint bij "de barmhartigheid van God" (Romeinen 12: 1). Het uitgangspunt is nooit "de wet", ook niet in een zogenaamd "nieuwtestamentische" vorm. Wij moeten de genade van onze God leren ontvangen. Het wonder van zijn liefde voor ons. Zo lief heeft God ons gehad, dat Hij voor ons zijn eniggeboren zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft (Johannes 3: 16). Dat moest de vrome farizeeër Nicodemus leren. Ook wij moeten het wonder leren zien van Gods goedheid tegenover ons. En we moeten het meer en meer leren dat wij zonder Hem niets kunnen doen (Johannes 15: 4). Wij moeten leren om als ranken aan de wijnstok (Johannes 15: 1-8) te putten uit de levenskracht van Hem die ons draagt. Dit leven van Gods genade maakt ons tot mensen die anders in het leven staan. Zie b.v. Mattheüs 18: 21-35 en Romeinen 15: 7.

In Romeinen 12 wordt gesproken over ons leven als een offer aan God. Zo horen we op andere bijbelplaatsen over het "priester-zijn" (b.v. 1 Petrus 2: 9) van alle gelovigen. De ware eredienst omvat meer dan de zondagse diensten en wat kerkelijke bezigheden. Het gaat om ons totale bestaan. De Here wil dat we het aan Hem wijden. Dit kan heel bedreigend zijn als we nog een onduidelijk beeld van God hebben. Maar als we Hem hebben leren kennen als de volmaakt liefdevolle Vader, die niets liever wil dan dat het zijn kinderen goed gaat, dan mogen we er alle vertrouwen in hebben dat je er veel "rijker" van wordt!

Bezinning vanuit de bijbel

Lezen Romeinen 12: 1-2

1. Is jouw "denken" veranderd sinds je bewust christen bent? Vertel daar eens iets over als je wilt!
2. "Wereldgelijkvormigheid" werd vroeger vaak aan de orde gesteld met betrekking tot allerlei uiterlijke dingen. Tegenwoordig wordt het gemakkelijk "vergeestelijkt" en lijkt het net alsof christenen gewoon met alles kunnen meedoen. Probeer eens wat concrete voorbeelden te geven van wat je als christen nu juist wél en juist niet behoort te doen.
3. Iemand schreef: "*In ons aller hart schuilt een farizeeër*". Wat zou er met die uitspraak bedoeld worden? Herken je het met betrekking tot jezelf? Noem eens concrete dingen.....
4. Kun je die woorden van vers 2 ook omdraaien: wat goed, welgevallig en volkomen is, dat is naar Gods wil? Waarom wel/niet?

 Lezen Romeinen 12: 3-8

5. De Nieuwe Bijbel Vertaling laat heel scherp uitkomen dat Paulus hier in de gebiedende wijs spreekt. Wij behoren de gaven die God ons gegeven heeft te gebruiken in dienst aan Hem en op de manier zoals Hij dat wil.

Vers 8 in de NBV luidt: Wie de gave heeft te troosten, moet troosten. Wie iets weggeeft, moet dat zonder bijbedoeling doen (deze vertaling maakt duidelijk wat “in eenvoud” (NBG) betekent: met een eenvoudige gerichtheid, zonder andere motieven!). Wie leiding geeft, moet dat doen met volle inzet. Wie barmhartig voor een ander is, moet daarin blijmoedig zijn.

- a. Iemand schreef: “Gelukkig dat we God mogen dienen met de dingen waar we goed in zijn. Wat we niet kunnen mogen we met een gerust hart aan anderen overlaten”. Wat vind je van die uitspraak?
- b. Welke gave heb jij en wat doe je daarmee?
- c. Moet je zo’n gave persé in/voor de kerk gebruiken (er zijn toch ook andere organisaties etc.)?
- d. Wat vind je van de toevoegingen in vers 8: weggeven *zonder bijbedoeling* etc.?

 Lezen Romeinen 12: 9-13

6. Bespreek de stelling: “Je kunt niet met iedereen bevriend zijn”.

7. Maar.... is het wel mogelijk om in de gemeente ieder lief te hebben als “broer” of “zus”? Waarom wel/niet?

8. Wat zou vers 18 ons hierbij kunnen leren?

9. Zie vers 11. Door welke dingen bekoelt jouw enthousiasme voor het werk van God? Wat kunnen we voor elkaar betekenen om het enthousiasme aan te wakkeren?

10. Wat heeft vers 13 jou te zeggen en hoe breng je dit in praktijk? Betrek hier ook vers 15 bij.

 Lezen Romeinen 12: 14-21

11. Zie vers 14 en 17-20. Hoe moeten we omgaan met mensen van buiten de kerk, die proberen om de gemeente(leden) schade te berokkenen? Is wat er in deze bijbelverzen staat niet veel te idealistisch?

12. Zie vers 10 en vers 16. Hoe houd je jezelf bescheiden? Hoe houd je elkaar bescheiden? Hoe haal je mensen, die uit zichzelf heel bescheiden zijn, op een goede manier “naar voren”?

13. Vers 21 is een prachtige tekst. Maar hoe passen we deze mooie woorden toe op ons doen en laten? Hoe kunnen we elkaar helpen om onze gezindheid door deze woorden te laten bepalen?

Dankgebed en voorbede

Zingen

 Youth for Christ 62

1.
Heer, U bent mijn leven, de grond waarop ik sta.
Heer, U bent mijn weg, de waarheid die mij leidt.
Uw woord is het pad, de weg waarop ik ga,
zolang U mij adem geeft, zolang als ik besta.
Ik zal niet meer vrezen, want U bent bij mij.
Heer, ik bid U, blijf mij nabij.

2.
‘k Geloof in U, Heer Jezus, geboren uit de maagd,
eeuw’ge Zoon van God, die mens werd zoals wij.
U die stierf uit liefde, leeft nu onder ons:
één met God de Vader en verenigd met uw volk;
tot de dag gekomen is van uw wederkomst,
dan brengt U ons thuis in Gods rijk.

3.
Heer, U bent mijn kracht, de Rots waarop ik bouw.
Heer, U bent mijn waarheid, de vrede van mijn hart.
En niets in dit leven zal ons scheiden, Heer;
Zo weet ik mij veilig, want uw hand laat mij nooit los.
Van wat ik misdaan heb, heeft U mij bevrijd
en in uw vergeving leef ik nu.

4.
Vader van het leven, ik geloof in U.
Jezus, de Verlosser, wij hopen steeds op U.
Kom hier in ons midden, Geest van liefde en kracht,
U die via duizend wegen ons hier samen bracht;
en op duizend wegen zendt U ons weer uit,
om het zaad te zijn van Gods rijk.